

קחו שבוע של נופש וכיף על כוכב אזור

כוכבי דיזנהויז

פנמה
דה מיוחה
כל יום ששי
החל מ'444

טנדיק
באיים הכנוריים
כל יום רביעי
החל מ'649

סוציוליה
הגדול באיי הים התיכון
כל יום שני
החל מ'499

כרתים
כל יום ששי וכל יום שלישי
החל מ'305

רודוס
אי הפרפרים והשושנים
כל יום ששי
החל מ'288

קורפו
כל יום חמישי
החל מ'390

בראש השנה
טיסה מיוחדת
ל: רודוס
5 ימים 4 לילות
החל מ'258

טיסות מיוחדות בסוכות
לכל היעדים 30/9-23
מספר המקומות מוגבל
נא הקדימו
הזמנותיכם להגים

פנה לסוכן הנסיעות שלך

6 תשלומים
צמודים
לדולר

כוכבי דיזנהויז
כל חופשה היא
חווייה מהנה

המחיר כולל: טיסה בלתי נשכח
7 לילות אכסון במלון לבחירתך
הסעדות משה התעשפת למלך
חזרה
בציג דינוריון וקבל אותם באי
הנופש

לחופש ונופש באיים סע עם המומחים

דיזנהויז

בשרות הנוסע מאז 1926

משרד ראשי: תל אביב רח' בן יהודה 21 טל' 652140

ירושלים שמאי 9 טל' 248868	תל אביב בן יהודה 33 טל' 654676	רמת השרון סוקולוב 32 טל' 494534	רמת גן בורסת היהלומים טל' 266222/3
------------------------------	--------------------------------------	---------------------------------------	--

מיטות קיץ

מי שמחיל עם אהרן

(המשך מעמוד 13)
כל המישפחה ביחד, והם הרי גרים באשדוד. אמה של ז'רמין חולה, והם עברו לאשדוד כדי להיות קרוב לאמא שלה. היינו יושבים כל יום במרפסת ומסתכלים בטלוויזיה שהשאלנו מחברים.

אהרון אמר: נגד עלייה אף אחד לא יכול לעשות כלום, שהשם יעזור. אני אהיה חזק, בזכותו החזקנו מעמד. הוא אמר: הכי חשוב זה לא להתפרק, תהיו רגועים. עוד נצא מזה.

פנינה: כשיצא פסקהדין והיה כתוב כסוף שהשופט חלימה מצטרף לדריעה של שמגר ולווין, חשבתי שאני משתגעת. מה, להם מותר להביע דיעה ולחלימה לא? יש פה משהו רקוב, שנותן מקום למחשבה. אמרתי לאהרון: למה לחלימה אין דיעה? הוא התחיל לצחוק. מה מסתתר מאחורי הצחוק — אני לא יודעת.

● את חושבת שבית"ה המישפטי לא איפשר לשופט חלימה להביע את דעתו מפני שהוא ספרדי?

פנינה: אלא מה, יכולה להיות סיבה אחרת? זה הכל מכוון. לווין, חשבתי שהוא יקבל התקף לב כשהוא הקריא

„אמא קיבלה מחלה בעיניים, היא בכתה הרבה העיניים שלה נכגשו“

את פסקהדין. הוא היה חיוור כמו סיד, הוא לא היה שלם עם עצמו — זו הדיעה שלי.

ברקע שראיתי אותו חיוור ורועד, ישבתי ליד אהרון וצעקתי: אהרון! ידעתי שהוא עומד להרשע אותו ולתת לו מאסר בפועל.

פנינה: אם היה חושב שמגיע לאהרון מאסר, היה אומר את זה כמו שצריך בקול סמכותי. אוסטרובסקי — לא שמענו אותה, הזיעה, שתתה מים ורועדה. אז אם אני שופטת ושלמה עם עצמי, הייתי קוראת את פסקהדין בראש מורם, לא כמו הם — ברעד, בפחד.

זה מביא אותך לחשוב שיש פה איזון יד מכוונת, שרצו להרוס אותו. אבל הם לא יצליחו. איך אומרים: מעז ייצא מתוק.

פנינה: אמרתי לאהרון: בשביל זה נכנסת לפוליטיקה, בשביל מה?

● אני יושבת פה איתכן, שתי נשים מטופחות, תרבותיות, שונות לחלוטין מהנשים שראיתי בבית-המישפט. מה קרה לכן, איך קרה שאיבדתן את השליטה על עצמכן?

פנינה: אם אנחנו עוד חיות ומדברות בהגיון — זה פלא.

פנינה: זה הכל מפני שאנחנו אנשים מאמינים. האמונה החזקה שלנו היא, שהיינו צריכים לקבל חס וחלילה איזה מכה חזקה במישפחה, והקודש ברוך הוא המיר אותה ביטורים.

● אתן אומרות שאהרון לא יכנס לבית-הסוהר. מה יקרה אם השם בן ירצה עונש-מאסר? הוא לא יכנס לבית-הסוהר, בעזרת השם. אנחנו לא ניתן לו להיכנס לבית-הסוהר.

● אתן חושבות שהוא ית' סטר מחברותו בכנסת?

פנינה: אנחנו לא ניתן לו להתפטר. אני לא יודעת אם הוא רוצה, אנחנו נעמוד על כך שלא, ולא ניתן לו להתפטר.

● ואם הוא ירצה להתפטר?

אחרי שלוש השנים של סבל, מגיע לו שיישמע בקולנו לפחות בדבר אחד. **פנינה:** לפחות שיגיד את העיניים, שיוכיח לאותם שרצו להוציא אותו מהפוליטיקה, ששום דבר לא יעזור להם. הם יכולים להעליל עליו עלילות, הם לא יצליחו לחסל אותו.

פנינה: אני פוחדת מאותו היום שהוא יכנס לבית-הסוהר — זה יהיה וארייסליב שני.

הסכם לפי הנישואין

(המשך מעמוד 61)
השעה להינשא ברבנות. אך חווה, אשה מעשית מאוד, החליטה שסרנרות וזמירות אינן הכל. הוסכם בין השניים, שבצלאל יבטיח את עתידה, במיקרה שחיייהם המשותפים יעלו על שירטון, או במיקרה שילך לעולמו לפני.

חווה, מנהלת-חשבונות במיקצועה, שהתפרסמה בזמנו בפרשת אשר ירלין ביקשה להעלות את ההבטחות הנייר אצל עורך-דין, ואומנם, נערך בין השניים הסכם, שנחתם אצל עורך-דין שלושה חודשים לפני מועד הנישואין. בהסכם נאמר, שמאחר שבני-הזוג עומדים להינשא זה לזה כדת משה וישראל, והיות שלכל אחד מהם יש רכוש והם רוצים להסדיר את ענייניהם הרכושיים, הסכימו השניים שהם יתחילו להתגורר מתחמת ההסכם ואילך כדירה השייכת בצלאלאל בחיוב בבלי בתל-אביב, ינהלו משקיבית משותף ויחיו כבעל ואשה לכל דבר, וכן שינשאו זה לזה בהקדם האפשרי.

בצלאל התחייב לתת לחווה כמתנת-נישואין דירה בת שלושה חדרים בחיוב ליפסקי בתל-אביב, והוסכם שהוצאות העברת הבעלות מבצלאל לחווה ישולמו על יום שווה בשווה.

אם יחליטו למכור את הדירה עוד בטרם הועברה הבעלות לשמה של חווה, תהיה התמורה שתתקבל שייכת לחווה, ותשמש לקניית דירה אחרת על שמה, שתשמש אחרי קנייתה למגורי בני-הזוג. בין השניים הוסכם גם שבצלאל יהיה רשאי להתגורר בדירה זאת רק כל עוד הצדדים נשואים זה לזה.

למען הסדר הטוב הם אף הוסיפו, שאם תלך חווה לעולמה לפני בצלאל, יהיה בצלאל זכאי להתגורר בדירה כל ימיו.

בצלאל דאג, אם כן, למגורי הגברת, והתחייב גם לרשום את חווה כנהנית יחידה על פי פוליסת ביטוח-המנהלים שיש לו, ולראוה לכך שחברת אלקטרוסטאר שבבעלותו תמשיך

בעל גורלי לא התכוון!

לשלם את הפוליסה, או שהוא ישלם אותה בעצמו. ההסכם מסתיים בדברים שבשיגרה במיקרים כאלה, ששני הצדדים מתחייבים לנהוג בנאמנות זה לזה, ולהתייחס בכבוד הדדי וכדומה.

תלונה לוועדת האתיקה

כך כשהבל מסודר, נישאו השניים. אך אחרי זמן קצר התחילו הבעיות. בצלאל החל להאשים את חווה, שכאשר חתם על ההסכם לא היה ער למה שהוא עושה, ואחרי כמה סערות מצאה את עצמה חווה בחוץ. מאז היא מתגוררת בבית קרובים.

הפרשה הגיעה כמובן לעורכי-דין, ותישמע כנראה בבית-המישפט. אך בינתיים נדהמה חווה, שכקראה בשבוע שעבר במעריב כי הצליחה להערים על בעלה ולהחתימו על מיסמך בניגוד לכוננתו האמיתית. חווה הגישה בעיקבות הידועה בעיתון תלונה לוועדת האתיקה של לישיבת עורכי-הדין.

נסיון העבר מורה, שאלה הם הניצוצות הראשונים בלהבה גדולה. שלא תרד מכותרות העיתונים.

העולם הזה 2398